

потрібно враховувати швидкість зростання особистого портфоліо фрілансера, що позитивно впливає на його кар'єрне зростання, а також можливість привласнення усіх зароблених грошей. Наступним позитивним моментом у професійній діяльності фрілансерів на ринку юридичних послуг є наявність основного робочого місця, що дає змогу поєднувати декілька видів праці. Найбільш привабливою є особлива свобода фрілансера, яка впливає на подальші аспекти професії, серед яких особисте планування свого робочого часу, відпочинку, форми та організації своєї роботи тощо.

Щодо недоліків, то до них зокрема відносять відсутність постійної зайнятості, а з цього випливає й відсутність постійного доходу та постійної заробітної платні, відсутність необхідних гарантій отримання винагороди, оскільки при цьому відсутніми є будь-які юридичні та правові гарантії та договори. Існують проблеми і у сфері соціального захисту такої категорії працівників. Тому необхідно підвищити соціальну активність фрілансерів, надавши їм можливість стати повноцінними учасниками суспільного життя (1, 2).

Таким чином, фріланс є сучасною та прогресивною формою зайнятості, що має велику кількість переваг, тому сьогодні відбувається активний розвиток такої форми організації праці. Фріланс має місце і на ринку юридичних послуг, що може бути ефективним для активної молоді за умов всебічного розуміння загальних ризиків та розвитку необхідних особистих якостей, що забезпечують успіх у цій сфері.

Література

1. Азьмук Н. А. Сущність, особенности и функции цифрового рынка труда / Н. А. Азьмук // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Серія «Економіка» – К.: Київський університет, 2015. – №5(170). – С. 38-43.
2. Кузьмін О. Є. Фріланс та загальна характеристика фрілансера / О. Є. Кузьмін, Н. Ю. Солярчук // Науковий вісник НЛТУ України. НУ «Львівська політехніка, 2012. – Вип. 22.7. – С. 375-380.

Аліна Бабкенівна Коваль – студентка I курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Світлана Миколаївна Виганяйло** – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук

ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЇ У ВІДКРИТОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

Створення розвиненого і захищеного інформаційного середовища є неодмінною умовою розвитку як суспільства, так і держави. Обсяг

наукової інформації кожен рік зростає, але в інформаційному просторі освітньої сфери склалася така ситуація, коли майже 95% цієї інформації залишається невикористаною. Це пояснюється тим, що існують певні бар'єри, такі як мовні, географічні, політичні, історичні, вікові, професійні тощо, які обмежують швидкість переробки інформації здобувачем. Можна стверджувати, що перед наукою ставиться завдання вивчення та використання інформаційних процесів у різних сферах життя, особливо, освіти, бо подальший прогрес обігу інформації буде просто неможливий. Сучасний етап розвитку системи освіти європейських країн характеризується дуже великою кількістю інформації та вмінням нею управляти (отримувати, обробляти, аналізувати та користуватися).

Останнім часом в світі відбуваються якісні зміни у процесах управління на всіх рівнях, обумовлені інтенсивним впровадженням сучасних інформаційних технологій. Паралельно посилюється небезпека небажаного втручання в роботу інформаційних систем, при чому вагомість можливих наслідків такого втручання для суспільства зростає настільки, що найбільш розвинені держави, їх фінансові та промислові структури стали деякою мірою «заручниками» своїх інформаційних систем. Саме тому останнім часом в цих країнах все більше і більше уваги приділяється проблемам захисту інформації та пошуку шляхів її вирішення. Глибока структурна та технологічна реформа у галузі зв'язку та інформатизації, що проходить зараз в Україні, направлена на впровадження ряду важливих для держави автоматизованих інформаційних систем, мереж зв'язку і передачі даних, систем прийняття рішень.

За останні роки було проведено немало досліджень щодо самого розуміння поняття «інформаційна безпека». Основна група вчених пов'язує інформаційну безпеку із захистом інформації. При цьому поняття трактується по-різному. Наприклад, В. Ю. Стат'єв і В. А. Тиньков визначають інформаційну безпеку як захист інформації та інфраструктури, що її підтримує, з допомогою сукупності програмних засобів і методів, а також організаційних заходів, з метою недопущення спричинення шкоди власникам цієї інформації або інфраструктурі, що її підтримує. Але вчений М. В. Арсент'єв, вважає трішки інакше. Він говорить, що інформаційна безпека – це зняття інформаційної непевності стосовно об'єктивно й суб'єктивно існуючих реальних та потенційних загроз за рахунок контролю над світовим інформаційним простором і наявності можливостей, умов і засобів протидії цим загрозам, що в сукупності визначає рівень інформаційної безпеки кожного суб'єкта.

Найбільшого занепокоєння викликає розвиток мережі Internet, яку використовують різні злочинні угруповання для здійснення хакерських атак та проникнення в освітні бази даних. Принципова особливість

сучасної ситуації полягає в тому, що найважливішим завданням сьогодні стає захист інформації в комп'ютерних мережах, що застосовуються у вищих навчальних закладах.

Зміст категорії «інформаційна безпека» знаходить розвиток у комплексі нормативно-правових документів щодо використання засобів комп'ютерної техніки для обробки та зберігання інформації обмеженого доступу, державних стандартів із документування, супроводу, використання, сертифікаційних випробувань комп'ютерних програмних засобів захисту інформації, банку засобів діагностики, локалізації та профілактики комп'ютерних вірусів, нових технологій захисту інформації з використанням спектральних методів, високонадійних криптографічних методів захисту інформації тощо.

Незважаючи на наявність правової бази, боротьба з правопорушеннями, що вчиняються з використанням комп'ютерних технологій, зокрема з комп'ютерною злочинністю і особливо з організованими її проявами, в нашій країні ще не набула адекватного рівня щодо потреб часу.

Для підвищення ефективності захисту інформації необхідно розробити певний системний підхід до цієї проблеми, який полягає у проведенні ряду заходів за такими основними напрямками:

- визначення порядку проведення робіт і надання послуг у галузі безпеки інформації;
- розробка нормативних документів, що визначають етапи життєвого циклу захищених інформаційних систем, критерії оцінки рівня захищеності інформації, ефективності систем захисту інформації;
- підготовка і перепідготовка національних кадрів для роботи в сфері інформаційного захисту;
- створення вітчизняної інфраструктури розробки, виробництва, впровадження та експлуатації засобів захисту інформації.

В мережі Інтернет є багато сервісів, якими можна користуватися як в повсякденному житті, так і окремо в освіті. Наприклад, електронна пошта – є ряд програм (наприклад, Mailvelope), функціями яких є захист інформації від несанкціонованого доступу шляхом шифрування повідомлень секретним ключем, додавання до повідомлень цифрового підпису.

Отже, з розвитком ресурсів інформації у науковій та освітній сфері нагальними залишаються питання захисту інформації у відкритому інформаційному освітньому просторі.